

емоційного вигоряння. Не менш важливим також в цьому розділі профілактики синдрому емоційного вигорання є організація регулярного відпочинку.

Відповідальне ставлення до роботи. Поліцейські повинні навчитися правильно розподіляти свої сили і відповідальність. Вони не повинні брати на себе більше, ніж вони можуть винести. Це допоможе поліцейським уникнути перевантаження і накопичення стресу.

Важливо знаходити здоровий баланс між роботою та особистим життям, розвивати стратегії копінгу зі стресом та звертатися за допомогою, якщо це необхідно.

Список використаних джерел

1. Юридична психологія: особистісно-діяльнісний підхід / С. Д. Максименко, В. С. Медведєв. Київ : Слово, 2017. 405 с. (дата звернення 24.12.2023)
2. Кісіль, З. Р. Особливості синдрому емоційного вигорання у працівників національної поліції України [Електронний ресурс] / З. Р. Кісіль, В. В. Кісіль, А. В. Перепелиця // Серія психологічна. 2018. URL : <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2550/1/2018-2-09--.pdf>. (дата звернення 24.12.2023).

Денис СМІРНОВ

магістрант ФПФПД

Інна ШИНКАРЕНКО

доцент кафедри гуманітарних

дисциплін та психології

поліцейської діяльності

Дніпровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат психологічних наук,

доцент

ЗНАЧЕННЯ ТЕМПЕРАМЕНТУ В РОБОТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Темперамент поліцейського може впливати на його ефективність у виконанні обов'язків. Наприклад, темпераментність може допомагати у ситуаціях великого стресу, але важливо зберігати професійну збалансованість. Тривала практика та психологічна підготовка можуть допомогти поліцейському впоратися з різними викликами.

Темперамент поліцейського може визначати його реакції на стрес та важкі ситуації. Наприклад, люди з емоційним темпераментом можуть швидше реагувати, що може бути корисним у випадках невідкладності. З іншого боку, важливо контролювати емоції та діяти професійно в усіх обставинах. Навички самоконтролю та адаптації допомагають забезпечити ефективну роботу

поліцейського в різних ситуаціях.

Темперамент – це сукупність індивідуально-психологічних особливостей людини, які визначають її поведінку та взаємодію з навколишнім середовищем. Він є однією з найважливіших характеристик особистості, яка впливає на всі сфери її життя, у тому числі і на роботу поліцейського.

Темперамент має вплив на роботу поліцейського у кількох сферах його професійної діяльності:

Виконання службових обов'язків, а саме темперамент людини визначає, як швидко та ефективно поліцейський виконує свої службові обов'язки. Наприклад, сангвініки зазвичай швидко адаптуються до змін, легко навчаються новому, а холерики можуть бути ініціативними та наполегливими.

Взаємодія з громадянами, в цьому плані темперамент визначає, як поліцейський взаємодіє з громадянами. Наприклад, флегматики зазвичай більш спокійні та урівноважені, а меланхоліки можуть бути більш чутливими та уразливими.

Темперамент визначає, наскільки поліцейський відповідальний у своїй роботі. Наприклад, флегматики зазвичай стійкі та відповідальні, а меланхоліки можуть бути надто емоційними та нерішучі.

Найбільше для роботи поліцейським підходять такі типи темпераменту:

Сангвініки, флегматики та холерики найбільше підходять до роботи в правоохоронних органах. Сангвініки зазвичай швидко адаптуються до змін, легко навчаються новому, мають гарні комунікативні навички, стійкі до стресу оскільки вони швидко адаптуються до змін, легко навчаються новому, мають гарні комунікативні навички, стійкі до стресу. Наприклад, поліцейський із типом темпераменту сангвінік може швидко оцінити ситуацію під час виклику, прийняти правильне рішення та вжити необхідних заходів.

Флегматики також добре підходять для роботи в поліції, оскільки вони зазвичай спокійні та урівноважені, мають гарну самоконтроль, стійкі до стресу. Наприклад поліцейський з типом темпераменту флегматик може залишатися спокійним і раціональним під час небезпечної ситуації.

Говорячи про холериків, то вони можуть бути ефективними поліцейськими, оскільки вони ініціативні, наполегливі, мають сильну волю. Однак також вони можуть бути імпульсивними, дратівливими, що може призвести до непередбачуваних дій. Наприклад, поліцейський із типом темпераменту холерик може втратити контроль під час конфлікту з громадянином.

Меланхоліки не зовсім підходять для роботи в поліції, оскільки в стресових ситуаціях чи в ситуаціях у яких буде необхідно буде вимкнути емоції, вони можуть бути чутливими, уразливими, що може негативно впливати на їхню роботу. Наприклад, меланхолік може відчувати тривогу або страх під час небезпечної ситуації. Проте людина з таким типом темпераменту за правильної роботи над собою, може використати ці свої особливості з

користю для роботи поліцейського.

Варто зазначити, що не існує людей із чистим типом темпераменту, в характері кожної особистості закладено два або навіть три типи темпераменту, тобто поєднання типу темпераменту сангвінік і меланхолік може бути дуже вдалим в роботі поліцейського.

Однак, важливо зазначити, що темперамент не є єдиним фактором, який визначає успішність поліцейського та ефективність його роботи. На успішність та ефективність роботи також впливають такі фактори, як освіта, досвід, професійна підготовка тощо.

Анна ТЕРЕХОВА

курсант ННППФПНП

Наталія КОМИХ

доцент кафедри гуманітарних
дисциплін та психології
поліцейської діяльності

Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат соціологічних наук,
доцент

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ МОЛОДІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Актуальність цієї теми у тому, що проблеми як сучасного молодого покоління, а й усього суспільства. Система цінностей окремої особистості та різних соціальних груп є фундаментом стабільності суспільства загалом. Сьогодні ціннісні орієнтації розглядають як певну сукупність ієрархічно пов'язаних між собою цінностей, яка задає людині спрямованість її життєдіяльності.

Ціннісні орієнтації – це певна сукупність ієрархічно пов'язаних між собою цінностей, що задають спрямованості людському життю. Кожне покоління молоді, що вступає в самостійне життя, засвоює вже сформовані цінності, якими живе сьогодні старше покоління. А потім формує і реалізує свою життєву програму, беручи за основу інтеріоризовані цінності. Натомість старші більше тяжіють до традиційності, серед них також найменша цінність багатства. Особливо виділяється група 16-24 років, які найбільш відкриті до змін та прагнуть самоствердження. Вони єдині, хто більше відкриті до змін. Інші вікові групи більш консервативні. Жінки в усіх вікових групах більше, ніж чоловіки тяжіють до самовизначення. Розвиток ціннісних орієнтацій тісно пов'язаний з розвитком спрямованості особистості.